

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2832

гр. София, 30.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **3063** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 ал.4 вр. ал.2 и 3 от АПК вр. чл. 46 ал.5 от ЗОС.

Произнасянето е по Особено искане за спиране изпълнението на Заповед № РКС23-РД09-227/23.02.23г на Кмета на район "К. село"-СО, обективирано в жалба вх.№ РКС230ГР94-374-/1/20.03.23г на Ф. А. Ш. от [населено място] и с проц.представител адв. Л.П..

В Особеното искане се сочи, че от предварителното изпълнение на Заповедта биха се накърнили защитими и значими интереси на жалбоподателя, противопоставими на интересите на общината, като може да се приеме, че би понесъл значителни или труднопоправими вреди -може да остане без подслон. Предвиденото по закон предв.изпълнение противоречи на чл.8 от ЕКПЧОС и чл.6 от АПК; от 2013г, когато е наел жилището- плаща редовно всички разходи и наеми за жилището; правил е ремонт на жилището и общите части, които не са му възстановени; теглил е кредити, някои от които още изплаща и са били за ремонта и обзавеждането на жилището; издържа малолетното си дете, родено през 2019г и страдащо от заболяване, налагащо закупуване на скъпи лекарства; издателката на Заповедта е отстранена от длъжност и не се знае дали следващият Кмет на района би поддържал Заповедта.

Ответникът не изразява становище по Особеното искане.

Съдът намира, че към момента няма доказателства за срочността на жалбата от 20.03.23г/при връчена Заповед на 27.02.23г/, т.е. няма доказателства за допустимост на жалбата срещу Заповедта, но доколкото чл. 166 от АПК изисква като зад.процесуална предпоставка само да има образувано дело по жалба срещу акта, Съдът ще се произнесе по Особеното искане незабавно по реда на чл.166 ал.4 от АПК и едва след това ще обездвижи жалбата срещу Заповедта.

Съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона-чл.46 ал.5 от ЗОС, като всякакви доводи за нарушения чл.8 от ЕКПЧОС и чл.6 от АПК с приемането на такава норма от законодателя не подлежат на коментар от Съда. Нормата съществува, действаща е и Съдът следва да се съобрази с нея. Налице е презумиране от законодателя на наличие на обстоятелствата по чл.60 ал.1 от АПК, като жалбоподателят носи доказателствена тежест да докаже вероятното настъпване на значителни или труднопоправими вреди в своя патримониум, или свой защитим интерес-надделяващ над презумирания държавен и обществен интерес по чл.60 ал.1 от АПК. Това, че жалбоподателят е бил коректен платец на наемите и разноските по жилището, както и че е направил ремонт, считано от 15.03.13г/наемната Заповед/- не обуславя вероятното настъпване на значителни или труднопоправими вреди в неговия патримониум в резултат на обж. Заповед. Всъщност, видно от изложението му, той не претендира вероятното настъпване на труднопоправими вреди/такива от категорията на живот и здраве напр./, а доводите му са за материални вреди/вероятно би останал без подслон/. Дали тези вреди биха били значителни- нито той сочи сума на вероятните мат.вреди, нито по делото има индикация какви биха били те по размер, респ. Съдът е лишен от възможност да прецени дали вероятно би настъпил значителни мат.вреди. От доказателствата по делото става ясно, че от 2013г жалбоподателят е наемател на общинско жилище- като едночленно семейство. Видно от последната му декларация от 2022г - все още е едночленно семейство. От това следва, че не живее и никога не е живял с малолетното си дете, а то е родено през 2019г. Няма доказателства дали му изплаща месечна издръжка и в какъв размер, както и дали му купува лекарства и какви/колко струват/. Има доказателства за поредица от потребителски кредити на жалбоподателя, първият е от 2013г, последният е от 2021г, като са били за ремонт на жилището/според собственото му изложение/.Претенцията за подобрения не се разглежда в това производство.Дали издателят на Заповедта е бил отстранен след издаването ѝ - е ирелевантно, а дали следващият Кмет поддържа Заповедта - има отношение към делото по жалбата срещу самата Заповед.

Съдът намира, че жалбоподателят не е успял да докаже вероятното настъпване в своя патримониум на значителни или трудно-поправими вреди, нито наличието на свой защитим интерес, който да преодолява презумирания дър. и обществен интерес по чл.60 ал.1 от АПК.

Поради което и на осн. чл. 166 ал.4 вр. ал.2 и 3 от АПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Особено искане за спиране изпълнението на Заповед № РКС23-РД09-227/23.02.23г на Кмета на район "К. село"-СО, обективирано в жалба вх.№ РКС230ГР94-374-/1/20.03.23г на Ф. А. Ш. от [населено място] и с проц.представител адв. Л.П..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

съдия:

